

3 APRIL 2021

AANHEF

Lied

*Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft,
een vuur dat nooit meer dooft.*

Bij de Horeb, de berg van God, zag Mozes vuur opvlammen uit een doornstruik. De struik stond in brand en werd toch niet door het vuur verteerd. Branden en niet verteren is het teken geworden van God-in-mensen, die nu veel te verduren hebben van een coronavirus en toch blijven hopen, die wegteren en blijven uitzien naar leven.

Lucas 24:13-35

*Ontmoedigd en ontgoocheld waren twee van Jezus' vrienden onderweg van Jeruzalem naar Emmaus met zijn bijna laatste woorden in het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af; ik geef het uit*

mezelf en keer terug naar mijn Vader, Schepper van hemel en aarde.

Muziek: Spiegel im Spiegel, Arvo Pärt

DE SCHEPPING

Genesis 1:1-2:4

In den beginne schiep God hemel en aarde. De aarde was woest en leeg; duisternis lag over de diepte en Gods adem hing boven de wateren. En Hij schiep zon en maan; dag en nacht schiep Hij; morgen, middag, avond.

Een oervertrouwen in mij zegt me,
dat het leven zin heeft en dat ik,
ondanks alles, daaraan deelheb.
Een stroom van liefde draagt uiteindelijk
de wereld en die stroom is er ook voor mij,
al zie en voel ik het misschien niet.

(Dorothee Sölle, 1929-2003)

Muziek: Adir Hu; eerste bloem

God sprak: Het land moet zich tooien met jong groen gras, zaadvormend gewas; bomen en bloemen van allerlei soort met vruchten die ontkiemen.

Ik heb de stilte aangetikt.

Ik vroeg haar met weinig woorden
of ik binnen rusten mocht, want
ik was moe van het lawaai van
alledag. En de stilte liet me toe.

En in de stilte heb ik water
horen zingen in de beken.

En langs de rotsen floot
de wind haar melodie;
en aan de bomen ruisten
bladeren hun taal.

En heel de wereld leefde op
in een biddend lied ...

(Ine Verhoeven)

LIED

*De bloemen in de velden
die spreken zonder taal.
Ze werken niet maar melden
een eeuwenoud verhaal.
Dat God hen allen zomaar kleedt*

*er is geen kans op zorg en leed;
ze spreken zonder taal.
Dat God hen allen zomaar kleedt
er is geen kans op zorg en leed
en weten zonder zorg en plicht
te leven van het licht.*

Tweede bloem

*En God sprak: het water moet wemelen van
dieren en vogels moeten langs de hemel
scheren. De aarde moet allerlei levende
wezens voortbrengen: kruipende en gaande
dieren; tamme en wilde van allerlei soort.*

Zouden bomen weten
van hun bladerdek en
van het nest in hun takken ? -

Zouden vogels
hun zingen horen en weten
wie ze ermee plezieren?

Zou de aarde voelen
dat zij baart en voedt;
dat ze moeder is?

(Peer Verhoeven)

LIED

*De vogels in de bomen
die wachten rustig af.
Ze werken niet maar dromen
van alles wat God gaf.
De blauwe hemel is hun dak,
hun veilig huis een groene tak;
ze wachten rustig af.
De blauwe hemel is hun dak,
hun veilig huis een groene tak.
Ze zaaien niet en maaien niet
ze leven van hun lied.*

*Toen schiep God de mens als zijn beeld; man en
vrouw schiep Hij hen. God zegende hen: Wees
vruchtbaar, word talrijk; bevolk de aarde en
bework haar. Heb zorg voor de vissen van de zee,
de vogels in de lucht en alles wat kruipt, gaat en
groeit uit de aarde.*

Muziek: Adir Hu; derde bloem

Onze tijd hunkert naar
het weliswaar aangeboren en
meegekregen, maar ook te
loochenen en te verwaarlozen besef
dat wij niet als een toevalstreffer
op aarde zijn, maar met alles en allen
behoren tot een mysterievol en zinnig
geheel waarmee wij met lichaam en
geest verbonden zijn en waarin wij
ons ten slotte geborgen mogen weten.

(Peer Verhoeven)

LIED

*De mensen moeten zorgen
ze kennen rust noch duur.
Ze denken steeds aan morgen
zijn druk van uur tot uur.
Ze moeten weer van voor af aan
een vogel en een bloem verstaan:
die wachten rustig af.
Ze moeten weer van voor af aan
een vogel en een bloem verstaan.
Die spreken zonder woorden uit
dat leven feest beduidt.*

*God overzag alles wat Hij gemaakt had en zag dat
het zeer goed was. Op de zevende dag bracht Hij
alles tot voltooiing en rustte uit van al het werk.
Hij zegende deze dag en noemde die heilig.*

Muziek: Adir Hu; vierde bloem

De stilte ving mij op
met open armen vol begrip
en wij waren samen
in hechte vriendschap verbonden
waar niemand tussen komen kon.

We begrepen elkaar
en ik sprak woorden
die ik tot geen mens
nog ooit gesproken had.

Ik vertelde over het leven,
over verdriet en over pijn
en over het verlangen
een ongeschonden mens te zijn.
Ik deelde al mijn angst en twijfel
en zij luisterde naar mij

zoals nog nooit een mens
naar me geluisterd had.

Het was alsof de stilte
de eenzaamheid verdreef
en vriendschap bood die ik
nog nooit gevonden had
maar die voor altijd in mij bleef.

En ik dacht bij mezelf:
wat ik altijd al heb gezocht
heeft naam noch woorden nodig;
het is mij in de stilte overkomen.
(schrijver ons onbekend)

LIED

*Gij die ons kent en roept ons bij name
adem van leven, herder van mensen,
zult gij ons vinden, hoelang verdragen?*

KWETSBAAR SCHEPSEL

*De twee onderweg naar Emmaus praatten over alles
wat er gebeurd was. Gaandeweg kwam Jezus bij hen,
maar ze herkenden hem niet. Hij vroeg: 'Waar
maken jullie zoveel drukte over?' Ze begonnen over
Jezus die drie dagen terug gekruisigd was. 'En wij',
bekenden ze, 'wij hadden alle hoop op hem gesteld.'*

LIED

*Wartoe bestaan als Gij zoudt ontbreken
als wij vergeten de hand die ons maakte,
als wij vervreemden, ver van u raken?*

VLUCHTELING EN VREEMDE

In hulpeloze gebaren, verstomde
woorden, vergane dromen,
op weg naar ballingschap,
van het ene getto naar het andere,
weg van huis, gedeporteerd,
balde zich de kracht
van hun voorvaderen Abraham,
Isaak en Jakob samen.

Ver voor het land van melk en
honing, midden in de woestijn,
vulde het Beloofde Land hun hart

als een uittocht uit het verleden,
intocht in de toekomst.

(P.V. naar Martin Gutl, Vrome Joden)

LIED

*Blijf in ons roepen tot wij U horen
tot wij van U zijn, Gij onze vrede,
tot wij U dromen, lied van ons leven.*

IK BEN

Naar Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn
in. Daar stond een doornstruik in lichterlaaie; die
brandde wel, maar verteerde niet. Mozes wilde
weten hoe zoiets kon. God zag hem nieuwsgierig
dichterbij komen en riep: 'Mozes, Mozes, niet
verder; blijf waar je bent en doe je sandalen uit,
want waar je staat is het heilig. Ik Bén, Ik ben de
God van uw vaders, God van belofte, God van
mensen - die zien hoe alles gaat en blijven hopen dat
het morgen beter wordt; die werken en zwoegen,
planten en zaaien en vrucht en oogst aan anderen
laten; die voor recht en gerechtigheid hun leven
riskeren, alsof 't hun énige niet is; die zwaar
getroffen, naar ziel en lichaam wegteren en blijven
uitzien naar leven, hoe dan ook.'

Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want
God aanzien durfde hij niet. Die sprak: 'Ik zie de
ellende van de mensen; ik hoor hun jammeren, weet
hoe ze lijden. Daarom Bén Ik: om mijn volk weg te
leiden van hier naar waar het goed toeven is, een
land van melk en honing. Ik ga voor u uit; overdag
als een wolk, 's nachts als een vuur. Nooit zal Ik
wijken uit de spits van mijn volk onderweg.'

LIED

*Wie zou U ooit van mensen weerhouden
geen dan Gijzelf heeft ons levend gemaakt,
wie dan Gijzelf zal mensen behouden?*

HERKEND

*De beide vrienden bereikten Emmaus. De dag liep
ten einde; het werd avond. Ze vroegen Jezus bij hen
te blijven. Hij ging bij hen binnen en is gebleven. Hij
nam brood, prees het, brak het en gaf het hun. Toen
zijn hun de ogen opengegaan. Ze herkenden hem
aan het breken van het brood, al was hij uit het zicht*

verdwenen.

De twee keerden meteen naar Jeruzalem terug waar de elf en vele anderen samen waren en hen toeriepen: 'De Heer is waarlijk opgestaan en aan Simon verschenen.'

LUMEN CHRISTI *Paaskaars aansteken*

V. *Lumen Christi* G. *Deo gratias*
V. *Lumen Christi* G. *Deo gratias*
V. *Lumen Christi* G. *Deo gratias*

PAASLIED *Geef het Licht eens door*

*Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.*

*Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakke te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren
waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
bergopwaarts, en worden wolken.*

*Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.*

*Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.*

Dan zal ik leven.

HET EVANGELIE *Marcus 16:1-8*

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor

de ingang van het graf wegrollen?' Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen.

Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd.'

Ze gingen naar buiten en vluchtten weg van het graf, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

OVERWEGING

Het paasverhaal van Marcus is best een vreemd verhaal. Dat verhaal gaat over drie vrouwen die zich al in Galilea bij Jezus hebben aangesloten. Het zijn dus volgelingen van het eerste uur, en ze zijn hem trouw gebleven tot in zijn laatste uur. Het moet hen aan het hart zijn gegaan toen ze Jezus aan een kruis zagen sterven. Daarmee onderging hij de pijnlijkste en schandelijkste doodstraf die de Romeinen toentertijd regelmatig oplegden aan slaven en opstandelingen. Ze waren er ook bij toen Jezus in vliegende haast in een rotsgraf werd neergelegd, vlak voor het aanbreken van de sabbat. Zijn veel te vroege dood moet voor deze vrouwen een hard gelag zijn geweest. Misschien viel hun droom dat hij de Messias zou zijn, toen wel helemaal in duigen.

Toch gaan ze na de sabbat in alle vroegte op pad om Jezus te balsemen en hem zo de laatste eer te bewijzen. Maar ojee, ze kunnen hem niet meer vinden op de plaats waar ze hem dachten aan te treffen. Wel zit daar een geheimzinnige jongeling, van wie ze te horen krijgen dat Jezus door God ten leven is gewekt en dat ze aan de andere aanhangers van Jezus moeten gaan vertellen dat zij hem weer zullen zien in Galilea. Na deze boodschap vluchten de vrouwen hals over kop weg van het graf. Ze zijn zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeggen. Ze zwijgen als het graf, terwijl ze juist hadden moeten spreken.

Wij kunnen ons gemakkelijk herkennen in de ontredde die zich van de vrouwen heeft meester

gemaakt. Natuurlijk kan iemand opstaan en verder gaan, maar opstaan uit de dood is wel een heel ander verhaal. Toch is dat de kern van ons geloof en dat hadden we graag samen willen vieren, in een tjokvolle kerk, met ons voltallig koor, want over het paasmysterie kun je beter zingen dan praten. Dat kan allemaal niet vanwege de pandemie die ons leven al meer dan een jaar beheerst. We leven tussen hoop en angst. Hoop nu er al goed werkende vaccins zijn, maar ook angst omdat het virus telkens opduikt in andere gevaarlijke varianten. Niet alleen de volksgezondheid staat op het spel. Ook onze familiale verbanden en ons maatschappelijk en economisch bestel worden ernstig ontregeld. Om het virus onder controle te krijgen moeten we ons houden aan leefregels die ons – als door en door sociale wezens – niet op het lijf geschreven staan.

In talkshows horen we vaak dat we snakken naar de terugkeer van alles wat we vroeger normaal vonden. Haast nooit komt de vraag aan de orde of we uit het christendom en andere religies, die toch beschikken over een enorm reservoir aan zingeving en ethiek, troost en bemoediging kunnen putten voor nu en voor onze verdere toekomst. Zou vooral ook het paasgeloof, dat alles wat normaal is ver te boven gaat, ons kunnen inspireren in deze barre tijden?

Orgelspel

Traumatische ervaringen zijn niet alleen kommer en kwel maar kunnen ook de voedingsbodem worden voor creatieve ideeën over hoe je van A naar Beter kunt komen. Pasen als het feest van de doortocht past wonderwel bij het groeiende besef dat wij momenteel op allerlei terreinen in transitie zijn. De coronacrisis wakkert het besef aan dat we kwetsbaar zijn, dat we deel zijn van een groter geheel dat ons overstijgt en hoezeer we met elkaar en met de aarde verbonden zijn. In rampzalige tijden komt geloven neer op vertrouwen hebben in het leven en dat vertrouwen is het tegendeel van angst. Vaak wordt de bron van dit vertrouwen ‘God’ genoemd. God is dan de Bron van alle leven en alle liefde, in wie wij allemaal bewegen, leven en zijn.

Het paasgeloof geeft voedsel aan nieuwe beelden van God. Waar God voor staat is voor christenen het duidelijkst aan het licht gekomen in Jezus van Nazaret, een mens van vlees en bloed, die

zelf vol was van God en bij alles wat hij zei en deed door God bezielde werd. Zijn verbondenheid met God stelde hem in staat om heil en genezing te brengen aan wie veel te lijden hadden. Bewust zag hij onder ogen dat hijzelf door zijn tegendraadse keuzes het risico liep op een gewelddadige dood. Dit vooruitzicht liet hem niet helemaal koud. Net als ieder ander mens was hij bang voor de dood en heeft hij zich aan het kruis door God en door iedereen verlaten gevoeld. Het paasgeloof is een echte doorbraak, want dat laat zien dat God geen mens, ook u en mij niet, in het niets laat verzinken. Deze zelfde God is ook solidair met alle mensen in hun diepste nood en hij laat hen niet vallen, behalve dan in zijn handen. De God met de naam ‘Ik zal er zijn’ zal er zijn voor mensen die moeten leven op het scherp van de snede zoals in Wit-Rusland, Syrië, Myanmar en de Ethiopische regio Tigray. Nog kort geleden heeft onze dappere paus Franciscus, staande temidden van puinhopen in Irak, Gods liefde en mededogen voelbaar gemaakt.

Ten slotte, wat is nu eigenlijk verrijzen? Dat weten we pas als we dat zelf beleven. Voorlopig weet ik haast zeker dat Jezus telkens weer verrijst in zijn volgelingen wanneer zij blijven doen wat hij gedaan heeft. In ons leven komt hij tot leven, misschien wel meer dan vóór zijn dood. Als dit zo is, dan zijn wijzelf het levende bewijs dat verrijzenis mogelijk is en er echt toe doet. Zalig Paasfeest!

VERSTILLEN *J.S. Bach, Sarabande (harp)*

GEZEGEND HET WATER

Water, wie of wat kan zonder ?
Geen plant, geen dier,
geen mens kan zonder water. -
Water, levend water,
alle leven uit het water.
En wie niet te drinken heeft
versmacht, verdort.

*Paaskaars in het water
dompelen*

Water, hij is het levend water.
Alwie hem drinkt
dorst naar niets meer.
Gezegend zij het water
en allen die in Jezus' naam
uit water en licht herboren worden.

*Wij tekenen ons met water
als hernieuwde doop*

LIED

*Gij zijt voorbij gegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.*

*Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.*

*Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.*

GEDACHTENIS

Zij herkenden hem
aan het breken van het brood.
In het brood het leven zien,
met een hart dat Liefde is -
aan wie wij ons door alles heen
mogen toevertrouwen -
om wie we in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan -
om wie we allen gedenken met wie
wij brood en beker hebben gedeeld
en die ons door de dood zijn ontvallen.

Vandaag noemen we hier uitdrukkelijk:
Dennis van Zon (1975), Betje van Zon-Op 't
Hoog (2005), Jo van Wagenberg-van de Pas
(2020) rond haar sterfdag, Annelies Sluiter-
Leenders (2020) en pastoor Wim Muskens uit
Haaren, die op 18 maart is overleden.

Denk ook aan die vergeten heengaan, -
door ongeluk of geweld het leven verliezen, -
van honger en dorst omkomen, -
op de vlucht afgemat bezwijken, -
hun vredesmissie met de dood bekopen –
sterven van heimwee en verdriet –
zichzelf, waarom toch?, 't leven benemen.

Er zij licht, rust, vrede.

DANKGEBED

G. *Soms wanneer ik zie wat er buiten gebeurt
wanneer ik hoor wat er klinkt in de natuur
dan is het of ik méér zie
dan bomen en bloemen,
méér dan een vogel in de wind.
Dan is het alsof Gij God ons groet van nabij.*

L. *Zon en maan, licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht,
God, het is het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
de lamp voor onze voeten,
gloed in ons leven,
vonk van hoop in ons bestaan.*

Hemel en aarde,
wolk en water, zee en zand
God, het is het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
het pad dat wij maken,
het spoor dat wij trekken,
onze gang naar elkaar,
onze tocht naar U toe.

Bomen en bloemen,
alle planten, soort na soort –
vis en vogel, alle dieren,
soort na soort,
God, ze zijn het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen,
het lied dat ze zingen,
hun vlucht naar de einder.

G. *Soms wanneer ik treur
over hem en over haar*

*wanner ik huil om hier en om daar
dan is het of ik treur
om méér dan een mens,
méér dan mijn pijn.
Dan is het alsof ik hunker
naar heel zijn bij U.*

- L. De mens hebt Gij geschapen,
uit de aarde geboetseerd,
en uw adem ingeblazen –
maar meer nog zijn wij
uw schaduw, uw beeld,
uw geest die ons bezielt,
uw belofte die wij dragen,
uw zevende dag.

Uw licht voor de wereld,
uw weg door de tijden,
uw belofte vervuld
is hij geworden, Jezus Christus.
als mens onder ons,
van uw geest vervuld
is hij gegaan tot de minsten
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.

Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde
en zijn leven vergeten,
heeft hij brood genomen
gebroken en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken aan mijn tafel;
mijn lichaam voor u gebroken.
Hij heeft de beker genomen
en doorgegeven met de woorden:
Neem deze van mij over
en drink hem samen;
mijn bloed voor u vergoten –
een nieuw begin.

- G. *Soms wanneer ik hoor
hoe mensen goed doen
hoe zieken troosten,
waarop stervenden hopen,
Dan is het alsof Gij God
ons rakelings nabij bent.
Zegen ons met een heilig geloof
en dit volste vertrouwen. Amen.*

- L. Gij uit de dood verrezen,
gij de hoop die leeft onder ons,
gij die de steen hebt weggerold
alle dood teniet gedaan –
hoor ons aan nu wij bidden
voor mens en wereld.

Gij die zijt voor wie u beleeft,
Gij die spreekt voor wie gehoor geeft.
Gij die u openbaart aan
wie kennis heeft met U.
Gij die verschijnt aan wie ziet,
Gij in wie hij die van liefde is gestorven
voor altijd leeft –
Gij onze God, maak ons mens,
zoals hij is geweest, Jezus Christus:
alle dood te machtig,
in U voltooid voor altijd.

ONZE VADER

Onze Vader, die in de hemel zijt;
Uw naam worde geheiligd,
Uw rijk kome; Uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel;
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld, zoals ook
wij aan anderen hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.

LIED

Naar Psalm 139

*Gij, Gij peilt mijn hart,
Gij doorgrondt mij.
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre,
mijn reizen en trekken, mijn rusten.*

*Mijn wegen, alle, zijn U bekend,
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde,
daar vind ik U ook.
Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand,
uw rechterhand die mij vasthoudt.*

*Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven
in de schoot van mijn moeder.*

*Gij, Eeuwige, peil nu mijn hart,
doorgrond mij,
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg?
Leid mij voort op de weg van uw dagen.*

VOORBEDEN EN LIED

G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

L. **Dat wij ons losweken van alle angst,
in het volste vertrouwen
dat we de dood de baas blijven
als we het recht laten zegevieren
en barmhartige liefde
tot ons devies maken,
zoals Jezus ons dat heeft voorgeleefd.**

G. *Die ons vraagt in Christus Jezus:
maak wat klein is niet kapot
steun de weduwen de wezen,
dat is pas geloof in God.*

L. **Doe ons groeien in solidariteit met wie lijden,
met kleine mensen en misdeelden,
vlakbij of ver weg.
Dan zal Jezus in ons verrijzen,
in ons leven opnieuw tot leven komen.**

G. *Alwie stoken ruzie maken,
raken hoop en toekomst kwijt;
wie van harte vrede maken,
bouwen aan gerechtigheid.*

L. **Dat wij in deze tijden van grote transities
kiezen voor wat goed is, waar en schoon,
voor verbondenheid, tegen versplintering.
Ga in alles met ons mee,
haal ons, God, door alles heen!**

G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is
die ons vraagt om zo te leven*

*dat er hoop en toekomst is.
Zo geloven is God loven,
zo geloven is te doen;
zo geloven komt van boven,
komt van binnen, gaan we doen.*

ZEGENWENS

**Zegenen wij elkaar en die God en Goed is
zij met ons en zijn schepping.
Zalig Pasen in Gods naam,
Vader Zoon en heilige Geest.
Amen.**

**Komende vieringen Open Kerk
indien mogelijk in de Oude Kerk te Helvoirt
in ieder geval als luisterviering via de website:**

Zaterdag	24 april	19.00 uur	Viering
Zaterdag	8 mei	19.00 uur	Viering
Zaterdag	22 mei	19.00 uur	Pinksteren

VERANTWOORDING:

Als alles duister is Taizé, Jacques Berthier, Sela-
album In het licht; De vogels in de bomen, A.
Bosch/F. Bertens, uitvoering St. Lambertuskerk
Udenhout; Gij die ons kent CD Rondom de Beker,
nr. 21; Lumen Christi Taizé; Paaslied Dan zal ik
leven, t. Huub Oosterhuis m. Antoine Oomen;
Overweging Wim Weren; Gij zijt voorbijgegaan,
Huub Oosterhuis/Bernard Smilde, Maria
Magdalena Cantorij, orgel Marjanne Deij; Soms
wanneer ik zie, CD Rondom de Beker, nr. 20;
Dankgebed (collage) Peer Verhoeven; Gij, Gij peilt
mijn hart Psalm 139 Huub Oosterhuis / Antoine
Oomen; Voorbeden Wim Weren; Alle leven is
gegeven CD Jij leve lang, nr. 20; teksten Open
Kerk; instrumentele muziek: archief Open Kerk
en andere bronnen; illustratie Ludwina Foolen.